

Ведучий 1. Ось прийшла чарівна звабно-принадлива красуня — весна. Тож недаремно саме вона увібрала себе одне з найсвітліших свят — свято жінок. В усі часи в усіх країнах жінка стоїть вище чоловіка: в ній ніжність, краса, надзвичайна зворушливість, чутливість.

Ведучий 2. Тож наше свято ми присвячуємо жіночності, присвячуємо найдорожчим людям на землі. Шановні наші мами, бабусі, дівчата! Щиро вітаємо Вас зі святом весни, з днем 8 Березня! Зичимо здоров'я із дзвінкої криниці, хліба запашного з української пшениці, рум'янців від калини, щоб були у настрої кожної днини.

Учень.

Вітаймо жінку: матір і кохану,
Живу, чарівну, грішну і святу.
Без неї світ таким убогим стане,
Цініть її терплячу доброту!
Вітаймо жінку – джерело любові
У свята і у будні, повсякчас.
І не жалійте ніжності у слові,
Вона стократ повернеться до вас.

Учень. Вітаймо жінку – Берегиню, Ладу,
Даровану у радості й біді.
Приймайте, як належне, її владу
І станете сильнішими тоді.
Вітаймо жінку – єдність протиріччя.
Серця свої складаймо їй до ніг.
У ній живе вся мудрість віковична,
Вітаймо жінку – щастя оберіг.

Учень.

Зі святом вас, любі жінки!
Хай сонце грає вам тепліше
І світять зорі золоті!
Хай 8 березня частіше
Буває у вашому житті.
Хай чоловіки вас цінують,
Складають оди і пісні.
Хай вашу усмішку шанують
Не тільки рано навесні.
Хай будуть кроки всі прекрасні
І друзі вірні все життя.
Нехай усмішки будуть рясні.
Хай будуть щирі почуття.

Ведучий 2. Найсвятіше в жінці – материнство! Недарма в народі кажуть:
Нема цвіту, як маківочка,
Нема рідного, як матіночка!

Ведучий 1. Мама ... Це прекрасне слово, яке промовляє дитина. Воно звучить на всіх мовах однаково ніжно. Скільки спогадів і тепла таїть це магічне слово. У мами найдобріші і найласкавіші руки. У мами найвірніше і найчуйніше серце – в ньому ніколи не згасає любов. І скільки не було б нам років, 10, 20,30 чи 50, нам завжди потрібна мама, її увага, її погляд.

Ведучий 2. На великому материнському терпінні тримається земля наша. Царство матері – це царство ніжності, витонченості і терпіння!

Ведучий 1. Діти сплять... Скільки їм залишилося того безтурботного сну? Мати молиться, тихенько змахує непрохану сльозу, просить у Всевишнього щасливої долі для них. І все це може тільки вона, наша Берегиня, наша мати!

Учень.

Всі до тебе сходяться дороги,
Всі край тебе горнутья надії,
Коли, мамо, ти в житті зорієш.
В тебе , рідна, найніжніша ласка,
В тебе, люба, найвірніша казка,
В тебе, мила, найрідніші очі,
Як струмок, голос твій хлюпоче.
І до тебе стежки найкоротші.
І без тебе ночі щонайдовші,
Наче німб над нами в час розлуки.
Найсвятіші материнські руки.

Учень.

Голубіють очі батьківської хати
І стежина в'ється двором до воріт.
Ти на тій стежині вивела нас, мати!
На щасливу долю, у широкий світ.
Спасибі, мамо, за твоєї душі багатство,
За любов материнську святу.
Спасибі, мамо, за твою найніжнішу ласку
І найдобрішу твою доброту.
Ти для нас хотіла прихилити небо,
Щоб не знати дітям смутку і невдач,
Не завжди слухняні ми були у тебе,
Дорога матусю, ти за все пробач!

Ведучий 2. Материнська любов найсвятіша, та нажаль, не всі і не завжди ми вміємо її оцінити.

Учень. Бережіть материнське серце,

Бо воно як воскова свічка,
То на гноті маленьке сонце,
Ніжне й тепле, але не вічне.

Учень. Коли спокій і радість у хаті,
То горить воно рівно й тихо,
Як прикута пташка крилата,
Стрепенеться, віщуючи лихо.

Учень. Затуліть теє серце ніжне
Од вітрів, забуття і тривоги,
Каяття принесіть, хоч і пізно
І утрить гіркі сльози знемоги.

Учень. Розсипа серце мами проміння
На пелюстки долонь дівочих.
Тихо скапує нам на сумління
Зазирає, мов світить у очі.

Ведучий 1. Подивімося в мамині очі. Чи не наша неуважність та байдужість сіють в них смуток? Як рідко ми задумуємося над тим, що необачно зронене слово, залишає рубець у душі найріднішої людини, вибілює їй коси, розсипає зморшки на чолі. А як хочеться бачити веселими всіх жінок.

Ведучий 2. То ж бажаємо вам посмішок лагідних і добрих, ніжних і хитрих, чарівних і світлих! Адже жінка починається із посмішки.

Ведучий 1. А щоб наші матусі були завжди усміхненими, радісними, ми покажемо невеликі гумористичні сценки.

Ведучий 2. Уривок з п'єси І. Котляревського "Наталка - Полтавка". Діло було в Полтаві.

Наталка: Розквітає рута – м'ята,
Моркви – помідори,
Женихів кругом багато
Так усі – потвори.
Де мій сокіл, я питаю,
Мій Петро коханий?
Бо без нього борщ скисає
І картопля в'яне...

(Прислухається. Чути стукіт у двері)

Знову хтось у двері стука –

Це пан Возний, мабуть ...

(Входить Возний одягнений багато, але з несмаком, з телефоном, суржик у мовленні.)

Возний: (цитує з книгою)
Я пришов к тебе з приветом
Росказать, што сонце встало...

Наталка: Краще б замість Фета
Ти приніс шматочок сала!

Возний: Не дивись, що я маленький
А дивись в мою кишеню!
Як за мене вийдеш заміж –
Дам долярів цілу жменю!
(Возний трясє пачкою грошей)

Наталка: Забирайся геть, небого!
Нам таких, як ти, не треба!
Якщо вийду я за кого,
То вже точно не за тебе!

Возний: Я ж крутий підприєматель.
В мене лічная кобила!
Все, що схочеш, будеш мати,
Тільки б мене полюбила!

Наталка: Ой, вертайся ти до хати,
Не дивись на чорні брови!
Як мені тебе кохати,
Якщо ти не знаєш мови?!
(Наталка відмахується рукою, возний іде)

Наталка: Знов когось несе до мене
Виборний приїхав!
(Виборний – зверху піджак зі знаком депутат, знизу шаровари)

Виборний: Наталка, ти мене лишила сну,
Як я побачив – твоїх очей дніпрову глибину
Чи думав, що таку красу зустріну?
Недаром батьківщиною слонів
Назвали нашу славу, рідну Україну!

Наталка: Яких слонів? Пан Виборний агон!
Він правду каже – очманів та й годі...
Та ви мені через свою любов
Всі буряки стоптали в городі!

Виборний: Я – шириий українець – патріот,
і регулярно маю те, що маю,
Я повсякчасно дбаю про народ

Тому без черги хабарі приймаю!
Наталка: Від мене гарбуза тримай –
і хобот свій не сунь, куди не треба!
(Наталка відвертається)

Наталка починає пісню
З'являється Петро

Петро: Вийшов час тобі страждати,
Потерпати лихо...
Я до тебе, любя Нато,
Назавжди приїхав!

Наталка: Я люблю тебе одного,
Соколе, мій Петре!
За тобою йти готова
Хоч три кілометри!

Ведучий 2. Поки Наталка – Полтавка і Петро співали пісень, в іншому мальовничому куточку весело гомоніли два куми!

Кум: Здорово був, Хома!

Хома: Здоров!

Кум: А що то ти жуєш? Чи ще не снідав сьогодні?

Хома: Ні.

Кум: А чому?

Хома: Та було зайшов до хати, а сніданок ще не був готовий.
То я з'їв шматочок хліба і два шматка сала, потім випив ще півлітра
молока...
Та так і ходжу, не снідавши.

А ти ж звідки мандруєш, куме?

Кум: А я у перукаря вирішив побувати. Ти знаєш, зайшов, як завжди, привітався
та й запитую:

- Що це у вас сьогодні й черги нема?

А він мені й каже:

- Та ось зранку сиджу і ніякий чорт не приходить. Це ви перший.

Хома: То ти, друже, ще знаходиш час і до перукаря зайти і розчісуєшся, мабуть,
кожного дня?

Кум: А що?

Хома: Та я раз на місяць розчешусь, то вже так намучусь...

Кум: Співчуваю, друже.

Хома: А я все хотів тебе спитати, куме, що це ти вчора на ліву ногу кульгав, а
сьогодні на праву?

Кум: А тобі б набридло на одну й ту саму ногу кульгати?

Хома: Та хто зна...

Слухай, куме, а чи не позичиш мені сто гривень?

Кум: У мене тільки десять.

Хома: Нічого. Позич десять, а дев'яносто будеш винен.

Кум: Ой, куме, дивися, он твоя хата димить...

Хома: Та ні, не хвилюйся, то моя жінка перед святом рядно трусить. Піду, бо вже,мабуть заждалася.

Кум: Ну то ходімо, нам якраз по дорозі.

Ведучий 1. А яке ж село та без вечорниць...

Ось уже дід з бабою чекають гостей до вечері.

(стіл, застелений вишитою скатертиною.)

Баба: Діду, годі тобі вже той часник товкти.

Та вдягни чисту свитку бо скоро діти приїдуть на вечорниці.

Дід: Га? Ти до мене?

Баба: Та ні, то я Миколі Угоднику кажу.

(дід підходить до ікони, хреститься: "Святий Миколо Угодник...")

Баба: Матір Божа!Зовсім сліпий став. Нічого не бачить. Сорочку обтруси, бороду розчеши, а то висить, як собачий хвіст!

(Стукіт у двері. Заходить чл. і дівч. в укр. вбранні, кланяються)

Хл. і Дівч: Добрий вечір господарі милі, ми до вас на вечорниці завітали.

Баба: Добрий вечір, заходьте і сідайте на лави.

Гриць: Христю, ти мені ледь ногу не роздавила.

Христя - мистя

Вуха з листя

Ніс – цибулька

Зверху гулька.

Христя: А ти Гриць пихатий,

Соломою напхатий,

Гвіздочками прибитий,

Щоб не бути сердитим.

Баба: Та годі вам, дітоньки, сваритися. Краще пиріжки мої скуштуйте.

Гриць: Діду, як ваше село називається?

Дід: Га?Що ти кажеш? Кажи голосніше.

Гриць: Я питаю, як ваше село називається?Ну «деревня»

Дід: А-а-а. Дерев`я.Є у нас дерев`я. Берези,клени, тополі.

Христя: Діду, а хто у вас в селі найстарший?

Дід: А-а-а. Найстраший – моя баба.

Христя: Та ні, ну, кого у вас, у селі бояться?

Дід: А-а-а Бугая. Як задерев хвіст, то старе й мале тікає.

Разом: Ой, діду, краще ми підем.

Дід: Е ні!Заждіть Я відповів на ваші питання. А тепер і ви на мої відповідайте!

Іду це я вранці біля річки,а воно плиг у воду і попливло, і попливло

Хлопець: Може то жаба!

Дід: Та ні не баба! Баба здорова, а воно маленьке.

Христя: Може то щука?

Дід: Н, не щука

Хлопець: Може то окунь?

Дід: Ні, не боком. Сам бачив прямо пливло

Разом: Ой, діду, краще ми підем.

(Виходять, танцюючи)

Ведучий 2. Ви посміхались, наші любі мами. Очі сяяли. Це найкраща нагорода нам. Нехай ваші діти радують Вас. Посміхайтесь, будьте здоровими і щасливими!...

Ведучий 1. Можна у світі немало зробити, Перетворити зиму на літо. Можна моря й океани здолати, Гору найвищу штурмом узяти.

Ведучий 2. Можна пройти крізь пустелю і хащі, Тільки без мами не можна нізащо, Бо найдорожче стоїть за словами, В світі усе починається з мами.

Учень. Моя люба мати,

Калиновий цвіт.

В тобі рідна мати

Весь мій любий світ.

В тобі моє щастя,

В тобі — моя ціль,

Моє — твоє горе

Моїм є твій біль.

Учень. Ти — мій скарб найбільший,

Ти — мій скарб живий,

Ти — моя перлина,

Скарб мій дорогий.

Ти мене хорониш від лихих тривог,

Най благословить тебе

З неба Господь Бог!

Учень. З маленьких років пестить піснями,

Черпа насолоду, тішиться нами,

Охороняє, благословляє

Для нас лиш б'ється ночами й днями

Єдине в світі — серце мами!

Усе віддасть нам — тепло і силу,

В життя велике здійме на крилах...

Краси навчас, добра навчас.

Учень. Для нас лиш б'ється ночами й днями,
Єдине в світі — серце мами.
Коли ми в горі — за нас ридає,
Коли в нас болі — за нас страждає!
Найбільш леліє, найбільш жаліє.

Ведучий 1. Мамо! Це ти навчила мене жити за законами любові і правди. Це ти не давала мені спіткнутися на життєвих дорогах, будила совість і берегла від ганьби, і я низько схиляю голову перед любов'ю і добротою, перед мудрістю і мужністю твоєю!

Ведучий 2. Мама — вона як дивна-предивна музика, хвиля за хвилею змиває з душі тугу і втому, надихає до творчості і любові. Вона як молитва оберігає нас, прощає, закликає до життя. Усе прекрасне на землі від сонця і матері!

Учень.

Дивлюся мовчки на рушник,
Що мати вишивала.
І чую – гуси зняли крик
Зозуля закувала.
Знов чорнобривці зацвіли
Запахла рута, м'ята.
Десь тихо загули
Всміхнулась люба мати!
І біль у серці раптом зник,
Так любо, любо стало.
Цілую мовчки той рушник,
Що мати вишивала.

Ведучий 1. Мамо! Вимовляєш це рідне до болю слово і перед тобою постає її рідний образ, єдиної, найріднішої, наймудрішої, найсвятішої. І де знайти ті слова, якими можна було б виразити безмежну любов до матері!

Ведучий 2. Ластівко, журавко, пісне моя! Твої руки пахнуть запашним хлібом і чебрецем, матіолою і серпанковими вечорами.

Ведучий 1. Твої очі нагадують чисте озерце, в якому така прозорість, глибина і ніжність, що видно всю твою душу, всю твою вічність.

Ведучий 2. Мама! В цьому слові і переливчаста пісня жайворонка і прощання

журавлів, дзвінке дзюркотання весняного струмка і жовті пасма осіннього падолисту. Мама дала нам життя, навчає всіх життєвих премудростей, вчить розуміти людей і творити добро, шанувати хліб, правду.

Ведучий 1. Виховує мама синів і дочок, надіється, що буде до кого на старість прихилитися. А вони, розлетівшись по світу, довго-довго не навіднуються до отчого дому. Лише скупі листи приходять час від часу.

Учень. Крізь дощі і крізь тумани

Чи дороги сніг обснує;

Приїжджайте частіше до мами

Повертайтеся в дитинство своє.

Забувайте обов'язок, втому

Не марнуйте дрібницями дні,

Приїжджайте до рідного дому,

Розвесняйте в нім душі свої.

Там ростуть чорнобривці і м'ята,

Де пройшли ваші дні золоті.

Лиш не можуть Вам вічними стати

Руки мамині — крила святі.

Щоб не мучила совість по тому —

Не приносьте ви мамам печаль.

Бо для них ви — жар, сонячний промінь.

То ж не гасніть у рідних очах.

Ведучий 2. У мами добрі і ласкаві руки, вона все вміє. У мами вірне і чутливе серце — у ньому ніколи не згасає любов, вона ні до чого не залишається байдужою.

Учень. Нехай в душі не вигасне зірниця

І мудрість літ не буде тягарем

Хай щастя з вами буде день у день,

Немов вода цілюща у криниці.

Хай обминають горе і біда,

Пахущим цвітом стелиться дорога,

Добра і радості від Бога,

Поваги і здоров'я на літа.

Учень. Нехай боронить мати Божа
Від злих людей і різних бід,
Хай дасть здоров'я і допоможе
Прожити в щасті сотні літ.

Учень. Принесу в подарунок мрію
Що перлинами виграє
Тільки зараз я розумію
Материнське серце твоє.
Прислухаюся і вчуся
Усьому, що порадиш ти
Мила, рідна моя матуся
Як до мудрості важко йти.

Учень. Скільки бурі, вагань і злетів
На дорозі нелегкій тій.
Не зустрінеш всього в поетів,
Не побачиш у барвах мрій.
Тільки ти єдина розкажеш,
Як уміють лише матері.

Учень. Я часто ночами пригадую знов
Дитинства сполохану казку
Спасибі Вам, мамо, за вірну любов
І щедру, незміряну ласку.

Ведучий 2. За Ваш скарб дорогі мами, за дітей, за рідну пісню колискову, за рідну мову, за світлий серпанок дитинства — за все ми низько вклоняємось і кажемо щире «Спасибі»

Ведучий 1. І ще, ми хочемо вибачитися перед вами за те, що іноді засмучуємо вас. Ні, ми не можемо обіцяти, що більше не провинимось, але можемо обіцяти що з цього дня будемо старатися менше завдавати вам турбот.

Ведучий 2. А герой наступної історії хотів здивувати своїх рідних жінок, і тому вирішив привітати їх не так як завжди.

Ведучий 1. Давайте ж подивимося, що з цього вийшло.

ВАСЯ

Ді-джей: Доброго вечора, дорогі радіослухачі! Вас вітає «Поп-топ-гоп-радіо» і в ефірі сьогодні вітання з Міжнародним жіночим днем і музичні заявки. І ось перший дзвінок. Алло!

Вася: (низьким гальмівним голосом) Алло-о..

Ді-джей: Назвіться, будь ласка!

Вася: Мене звуть Вася

Ді-джей: Вітаю Вас, Вася! Ви – перший, хто зателефонував на нашу передачу. Яку пісню ви хочете почути?

Вася: Чого?

Ді-джей: Пісню яку слухати будемо?

Вася: А-а-а ... поставте, будьте ласкаві, пісню «Ла-ла ла-ла - а мені все мало»

Ді-джей: Добре, Вася, ця пісня звучатиме спеціально для тебе.

(Звучить пісений приспів секунд п'ять -десять)

Ді-джей: Ну от, виконано першу заявку, і у нас новий дзвінок. Алло!

Вася: Привіт!

Ді-джей: Щось голос у вас дуже знайомий ... представтесь, будь ласка!

Вася: Ви мене не впізнали?! Це я! Вася!

Ді-джей: Надзвичайно фортунить сьогодні Василеві. Деякі роками не можуть до нас додзвонитись, а він вже вдруге поспіль. Ми зараз дізнаємося, що ж Вася хоче на цей раз.

Вася: А можна пісеньку дослухати?

Ді-джей: Навіщо?!

Вася: Хороша

Ді-джей: Гаразд ... Мабуть, Васі дійсно мало...

(Звучить ще раз секунд п'ять)

Ді-джей: Ну, от і завершилася улюблена Василева композиція, а у нас черговий дзвінок. надіюся, що не від Васі. Алло !

Вася: Алло-о. Це знову я.

Ді-джей: Як?! Чому?! Хто пустив?!

Вася: Я ж забув привітати рідних жінок.

Ді-джей: Це неможливо! Люди не можуть до нас роками добитися, а ти вже втретє! Це хамство якесь!

Вася: (не чекає, поки Ді-джей закінчить лягтися) Вітаю зі святом маму, бабусю, тітку Віру, сестричку, Женьку однокласницю, Альону сусідку, і ще собачку Жучку. І поставте для них якусь веселеньку пісеньку.

Ді-джей: (стримуючись) Добре! ... В останній раз!

(Звучить ще п'ять секунд пісні)

Ді-джей: Ось і завершилися 15 хвилин за заявками Васі, і ми починаємо 45 хвилин заявок решти радіослухачів. Алло! (Мовчання) Алло, говоріть, будь ласка! Алло! (Мовчання) Алло, сміливіше! (Мовчання) Що ж, дорогі друзі, по-моєму, наш співрозмовник дещо злякався ...

Вася: Я не злякався. Я задумався.

Ді-джей: Вася?!

Вася: Я тут! Я ще хотів сказати...

Ді-джей: Адьес, Вася! (Кидає трубку) Ну, хоч один дзвінок нормальний у нас

сьогодні буде чи ні?! (Дзвінок) Алло!

Дівчина: Алло!

Ді-джей: Я радий чути приємний дівочий голос. Як вас звати?

Дівчина: Світлана

Ді-джей: Чого бажаєте, Свето? Кого будемо вітати?

Дівчина: Я хочу ... я хочу передати трубку телефону своєму другові. Вже передаю

Вася: Алло! Це я - Вася! Я боявся, що ви трубку кинете!

Ді-джей: (переходячи на виск) Вася! Ти дуже правильно цього боявся! Я зараз не тільки трубку кину! Я зараз в міліцію подзвоню! Ти чуєш мене, радіоаматор!

Кидає трубку і дзвонить у міліцію

Ді-джей: Алло, це міліція

Вася: Ні, ви не туди потрапили

Ді-джей: А з ким я розмовляю?

Вася: З Василем!

Ді-джей кидає трубку і рве провід

Ді-джей: Все! Більше він не завадить мені працювати!

У студію входить адміністратор

Адміністратор: Юра, там до тебе прийшли

Ді-джей: Хто там ще?

Адміністратор: Не знаю, каже, що Вася

Ді-джей з гучним криком тікає зі сцени. Входить Вася.

Вася: *(Знизує плечима і дивиться здивовано на ді-джея, що втікає)* А я ж лише хотів привітати всі жінок. Отож, любі жінки!

Прийміть мої вітання щирі

Хай Ваша доля розквіта,

Хай у здоров'ї і щедротах

Рясні красуються літа,

Щоб доля дарувала тільки щастя,

Ні грама бід, ні крапельки страждань,

Хай квіти квітнуть і в яскраві ранки

Здійсняться тисячі бажань.

Ведучий 1. Наше свято наближається до кінця. Дорогі наші жінки, ми ще раз вітаємо вас зі святом Весни!

Ведучий 2. Хай збудуться великі і маленькі мрії, а всі ваші проблеми вирішаться легко і просто. І якщо на ваших очах раптом з'являться сльози, то нехай це будуть сльози щастя.

Ведучий 1. Бажаємо вам взаєморозуміння з близькими людьми, сімейного затишку, здорових і благополучних дітей.

Ведучий 2. Нехай ця весна принесе вам, дорогі жінки, радість життя, відчуття оновленості, оптимізму та впевненості у прийдешньому дні.

Ведучий 1. Нехай єднає вона всіх у добрих починаннях, у спільній праці, у сімейному порозумінні задля вашого жіночого щастя, задля кращого майбутнього, на яке ви працюєте вже сьогодні!

Ведучий 2. Нехай сьогоднішнє свято не закінчується, а продовжується в колі кожної сім'ї, в колі кожної родини. Дякуємо за увагу, до побачення!